

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2023. július

47. évfolyam, 478. szám

GYERTEK TI IS, PIHENJETEK EGY KICSIT! (Mk 6,30)

Fotó: Némethi Gergely

Az igazat megvallva, személy szerint már nagyon várom az ideai szabadságot és pihenést. Egyszerűen csak azért, mert ez az esztendő is nagyon megterhelő volt mind lelkileg, mind fizikailag. A pihenés és szabadság nagy kísértése, hogy extra impulzusokkal és élményekkel töltsük fel magunkat. Ez pedig a végén kimerítő fáradtságot eredményezhet. Fáradtabban érkezem vissza, mint ahogyan

Mintegy két hete egy nagyon jó barátommal, paptestvéremmel találkoztam. Látogatóba érkezett néhány napra testvéréhez és annak családjához. Kerestük a megfelelő alkalmat, hogy találkozzunk és egy kicsit el is beszéljünk. Így aztán egyik délután autóba ültem és ellátogattam hozzájuk. Örömmel újságolta, hogy sikerült egy kicsit kipihennie magát és feltöltődni. Azt is elárulta, hogy az otthon felgyülemllett sok teendő miatt már évek óta nem volt szabadságon. Állandóan robotolt.

Tartalmas estét töltöttünk el, sok mindenről szót ejtettünk. Aztán amikor elindultam haza, azon töprengtem, mennyire tudok pihenni, egy kicsit elcsendesedni. Úgy gondolom, hogy ez nem is olyan egyszerű, hiszen olykor magával ragad a munka, a sok teendő és feladat.

elmentem. Számomra a pihenés lényege, hogy benne megtaláljam az „én időt”, a figyelem megmaradjon saját magamnál. Ennek segítségével pedig visszatálaljak arra a benső csendre, mely nyugalmat és biztonságot kölcsönöz.

Öt évvel ezelőtti terápiám egyik fontos része volt a pihenéssel és szabadsággal kapcsolatos témakör. Egyik jó elhatározásom éppen az volt, hogy mind a lelkemnek, mind a testemnek megadom a lehetőséget a pihenésre, amely a pillanat megélését jelenti. Másrészt pedig tudatos belső munkára van szükség ahhoz, hogy az évi pihenésen és szabadságon túl minden héten legyen legalább egy nap, amikor ezt a fajta belső reflexiót elvégezhetem. Sohasem késő megtanulni pihenni!

Ne feledd, a pihenés kínálta élmény a tied. Őrizd, szükséged van rá!

Tibor atya

Ezt a gondolatot Csilla indította el bennem, azzal, hogy leírta ezt a verset:

KULCSFONTOSSÁG

Már megint.

Állok az ajtó előtt, és keresem a kulcsomat.

Óvatosan rázogatom a táskám, túrom, forgatom

a felgyülemlett lim-lomot. Pedig hallom, hogy itt-ott megcsörren,
de belevesztett a sok nemfontos közé.

Hát, valahogy ilyen az élet is.

Hiába, időről időre rendet kell rakni, mint valami retikülben, abban is.

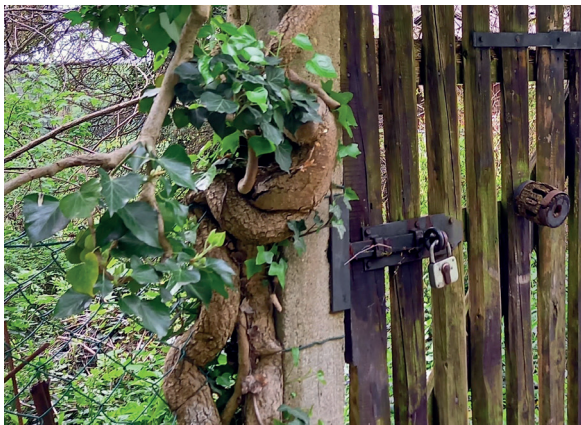
Mert a sok számla, fecnik, mittudommiik között egyszercsak elvész a kulcs.

Legkésőbb a bezárt ajtó fog rádöbenteni!

- Mahle Csilla -

Kizárt, hogy Csilla az én táskámba lesett volna, de szinte biztos, hogy minden nő lim-lommal megrakott szatyra ugyanígy néz ki. Gondolom, mielőtt mélyre túrnék a sajátomban, hogy előhalásszam Eszter kulcsát. Nyaralnak, rám bízták a teknőst, meg kell öntözni a virágokat is. Kulcsos történeteim egyike itt ér tetten a bejárati ajtó előtt. Idétlenül kotorászok, míg betalálok a zárba. Kizárt, hogy ilyen ügyetlen legyek. Nem először vagyok itt. Nagy sokára elfordítom. Végre kinyílik.

Kizárt. Teljességgel ki van zárva. Szoktuk mondani, ha valamivel nem értünk egyet, vagy nem vagyunk hajlandók megtenni. Legtöbbször végig sem hallgatjuk a kérést, már megszokásból skandáljuk, minden lehetőség kizárásával nyomatékosítunk. Kizárt viszont, hogy a múltamra ne emlékeznek. Kulcsfontosságú. Íme egy epizód, amelyre

Fotó: Schultheis Éva

ma már nem feltétlenül vagyok büszke. Sőt! Sohasem voltam kulcsos gyerek. Csavarogtam és cselengtem eleget, de szerencsére nem kullogtam vele nyakba akasztott árvaságom jelképeként. Pedig testvér híján sokszor éreztem magam egyedül a felnőttek világában. Két nagyanyám kulcsra zárt tekintetétől szöktem folytonosan. Persze fittyet hánytam a tilalmi szabályokra, verbálisan börtönző, folytonos zsörtölődéseikre. Velük azt tettem, amit akartam. Nem

zártam kulcsra az érzelmeimet. Ami a szívemen, az volt a számon is. Rögtön nemet mondtam mindenre. Utóbb mégis megtettem, amire kértek.

Régen otthon a pincébe való bejutáshoz egy hatalmas, igazi kulcsformájú kulcs szolgált. A tornác oszlopán lógott egy szegen. Nem értem fel odáig, de felnőttként bárki könnyűszerrel nyithatta. A kulcsformát azért hangsúlyozom, mert manapság az ilyen jellegű tárgyak kimentek a divatból. A zárok biztonságosabbak lettek. Valamivel. De ez nem azt jelenti, hogy a tolvaj előtt bármiféle akadály is létezik. Ha valaki valahová be akar jutni, meg is teszi. Ajtóstól, kulccsal vagy anélkül, egyre megy. A kérdés csak az, hogy hová igyekszünk? Milyen bejutásokat szorgalmazunk, milyen zárokat feszegetünk életünk folyamán? Kell-e kulcs, s ha igen, akkor minek és hová? Bejutunk vagy kizárunk? Nyitunk vagy csukunk? Biztosan ott kötünk ki, ahol szeretnénk? Készülünk mi még egyáltalán valahová, vagy csak egy helyben toporgunk, miközben azt hisszük, haladunk?

Kizárt, hogy érteném, mit akarok. Belegabalyodtam a célzásokba és a kulcsom keresésébe. Feltört zárok, hivalkodó, tárt ajtók előtt állok. Kell tehát a kulcs, vagy nem kell? Szükségünk van rá, vagy sem? Az attól függ... Hirtelen képzeletem részévé válik a kulcs. Akaratommá a bejutás. Már csak azt kell eldöntenem, mit szeretnék nyitni vele.

Keresztény vagyok. Egyetlen, nagy lehetőségem kulcsra fordított szimbolikája a hit. Hitem ajtajánál Krisztus áll őrt. Ő maga az ajtó. A Szentlélek kulcsával nyitok felé. Sarkig tárom vele az üdvösség kapuját. Az atya házába érkezem... Egyszerű okfejtésnek tűnhet mindez.

És mégis olyan bonyolultan fogok hozzá. Ha egyáltalán hozzáfogok. Mert sajnos sokunknak idegen ez a bizonyos kulcs. Hiányzik a hit. Ismeretlenként pedig érthető, hogy nem akarjuk átlépni idegen ajtók, idegen bejáratok küszöbét. Szerencsétlen helyzet. De a szerencsésebbek sem dicsekedhetnek nagyobb sikerrel. Tegyük fel, hogy meg van a kulcs, de hosszú ideje nem nyitottuk vele azt a bizonyos ajtót. Valahová elkeveredett, már nem is emlékszünk rá. Alkalmadtán a kezünkbe kerül. Rácsodálkozunk, de minél több idő telik el, annál nagyobb a félelem, annál erősebb a kétség, berozsdásodhatott a zár, talán el sem fordítja. Hitünk kulcsa erőtlen félelmünkbe törik bele. Mi van, ha az ajtó mögött senki sem vár ránk? Ha nincs mögötte az a valaki, akit ott remélünk. Igyekezettünket a bizonytalanság tartja fogva. Hozzáállásunk azt sugallja, jobb, ha meg sem próbáljuk.

Pedig aki mer, az nyer. A cél szentesíti az eszközt. Aki keres, az talál is. Aki zörget, annak ajtót nyitnak. Keresni Istent tehát azt jelenti, hogy kezembe veszem hitem kulcsát, élek a sors adta lehetőséggel. Nyitok Felé. Sokszor és még többször. Ahányszor kell. Létünk ismételt, soha meg nem unt nyitogatások sorozata. Nem segít itt sem betörés, sem ablakon, hátsó bejáratokon való bejutás, kerülgetés. Itt nincs kiskapu. Sem álkulcs. Csakis főbejárat létezik. Az egyetlen. Tiszta, emelt fővel való bejutás. Próbátételeink helyes értelmezése. Megszámlálhatatlan keresése az Egyetlenegynek. Életünk nagy utazótáskájában csukott szemmel is biztosan rálelni, előkotorni helyzet adta lehetőségeink legfontosabbikát.

Hogy soha ne kelljen bezárt ajtók előtt toporgunk.

A hónap szentje

SZENT RÓKUS

Montpellier-ben élt egy Delacroix János nevű gazdag, nemes, erényes ember feleségével, Libérával. Évekig vártak gyermekáldásra, mígnem egy napon az Úr 1340 táján meghallgatta kérésüket. A gyermek a mellkasán egy piros kereszttel érkezett, mely vele növekedett. 12 évesen idős édesapja halálos ágyához hívatta, és négy kívánságot fogalmazott meg: maradéktalanul szentelje

életét Krisztusnak, ne feledkezzen meg a szegényekről és betegekről, a vagyont jól használja, és adjon otthont a nyomorultaknak!

Mikor 15 évesen anyját is eltemette még tanult, a helyi egyetemet elvégezte, majd hozzálátott apjának tett ígérete teljesítéséhez. A vagyon szétosztása után zarándokruhát öltött. Itáliába indult.

Ispotályokban kezdett segíteni az éppen ott dühöngő pestis áldozatainak. Ezek a betegek lázban feküdtek, vért köhögtek, testükön fekete foltok jelentek meg, a mirigyek begyulladtak, bűzlöttek. Rókus a betegek ápolását áldással kezdte, befejezésül pedig Krisztus szenvedésére emlékezve homlokukra keresztet rajzolt. Az érintéstől meggyógyultak Piacenza, Cesena, Róma, Rimini, Novara és Voghera város pestisesei.

A súlyosan fertőző betegség Rókust sem kerülte el. Egy völgybe vonult el az emberektől, hogy ne fertőzze meg őket. Hálát adva viselte betegsége kínzó tüneteit. Maga Isten gondoskodott róla: egy nap

felhő ereszkedett le, és forrás fakadt. Egy gazdag ember kutyája pedig kenyeret hordott neki. Gotthárd, a gazda, megleszte kutyáját, így talált a betegre. Rókus tanításának hatására ő is Jézus követője lett. Egy angyali hang közölte Rókus gyógyulásának hírért és kérte visszatérését hazájába. Vogherában azonban kémnek titulálták és bebörtönözték. Öt évet töltött itt

imádságban. A cellájából fény áradt, így tudódott ki szent, ártatlan élete. Megérezve halálának közeledtét papot kért, imádkozott 3 nap, majd 1379. augusztus 16-án megérkezett lelkéért az Úr anyala. Rókus utolsó kívánsága az volt, hogy az őt tisztelők szabaduljanak meg a járványos betegségektől.

Konstanzbán az 1414-es járvány idején képmását körbe hordozva a betegség megszűnt.

A XV-XVII. századi Európa legnépszerűbb pestisszentje volt, bizonyos tájakon a 14 segítőszent egyikeként tisztelik. XII. Ince pápa engedélyével a ferences rend 1477-től egyre több Szent Rókus Társulatot alapított betegek ápolására. Magyarországon is a ferencesek által lett ismert. Egyes országokban a ház végén a V.S.R. = Éljen Szent Rókus! - felirattal fordulnak a patrónushoz. Mohács sokác lakói pedig kobaktököt - a szent egyik attribútumát - a padláslyukból kilógatva kérték Rókus oltalmát.

Segítségéért fogadalmi kápolnákat, templomokat építettek. Ünneppnapján augusztus 16-án, böjttel, körmenettel, szentmisével emlékeztek meg róla.

Tóth Márta

VISSZATEKINTÉS AZ ELMŰLT 10 HÓNAPRA

Fotó: Némethi Gergely

Visszatekintés az elmúlt 10 hónapra
Az eddigi esztendőök jól bevált hagyományát követve, július és augusztus hónapban nincsenek rendszeres szentmisék. Sokan útra kelünk, hogy a jól megérdemelt szabadság jegyében kipihenjük az elmúlt hónapok fáradalmait. Hacsak néhány nap erejéig, hazatérünk gyökereinkhez, illetve másutt keresünk minőségi időt a pihenésre és feltöltődésre.

Szent Kristóf, az utazók védőszentje kísérje lépteinket, hogy épségben és egészségben térjünk vissza. Legyen öröm és ünnep minden találkozás és beszélgetés, amely egyben erőt ad, feltölt és erősíti bizalmunkat.

Visszatekintésemben ez alkalommal egészen 2022 szeptemberéig mennék vissza az időben. Nagy örömmel jelzem, hogy az elmúlt 10 hónapban minden hétvégén (szombat – vasárnap) és ünnepnapon volt szentmisénk.

Összesen 157 alkalommal a 14 részegyházköztségben. Egyedül Friedrichshafenbe nem tudtam eljutni. Ismételten nagyon nagy hálával tartozom a gondviselő Istennek, hogy adott továbbra is elegendő lelki és testi erőt a szolgálathoz, melyet egyedül végeztem. Köszönöm mindazok támogatását, akik velem tartottak, bizalmukat elvégzett munkámmal igyekeztem meghálálni.

Az elmúlt esztendő októberéig volt remény arra, hogy új lelkipásztor érkezik közösségünkbe. Sajnos ez csupán vágy maradt. A kialakult helyzet arra kötelezett, hogy egy átalakulási folyamatot indítsunk el, amely 2023 január hónappal kezdetét is vette. Ezen új rend kialakításában segítségünkre van mind az esperesség, mind a püspökség megfelelő osztálya. Tőletek továbbra is türelmet, megértést és mindenekelőtt

sok imát kérek. Személy szerint, amit szemem előtt tartok, az egész egyházközség híveinek lelki üdve.

Köszönetem Dávid Melinda titkárnőnknek is szól, aki nagyon lelkes, becsületes és pontos munkájával stabil háttérrel biztosított közösségünknek és számomra.

Köszönet az Egyháztanács tagjainak is. Köszönöm a részükről érkező személyes biztatásokat. Aktív szerepvállalásukat segítségként és támogatásként fogadtam.

Köszönet és hála Erdősné Nyitrai Erikának és férjének, Sándornak, akik segítségével a Barátságklub megújult formában és tartalommal újra indult. Nagy élmény minden találkozó, melyeket havi rendszerességgel tartunk meg.

Köszönet a helyi közösségek legátusainak és önkénteseinek, a kántori szolgálatot végzőknek, a sekrestyéseknek, a liturgiában segédkezőknek, lektoroknak, ministránsoknak, akik helyi szinten tették lehetővé, hogy találkozásaink és ünnepeink felemelőek legyenek. S természetesen a kedves híveknek, akik örömmel vártak. Isten fizesse fáradozástokat! Nagy öröm, hogy most már megtarthatjuk az agapékat a szentmisék végeztével. Köszönet Tóth Mártának a gyermek-szentmisék előkészítéséért és megtartásáért Stuttgartban.

Köszönet a Magyar Bál Rendezőbizottságnak és az önkénteseknek az immár hagyományos időpontban megtartott jótékonyági bálunkban nyújtott segítségükért. Új jegyeladási rendszert építettünk fel, amelyet tovább fejlesztünk. Nagyon

nagy köszönet Pap Lórántnak, aki időközben családjával visszaköltözött Erdélybe és Lakatos Levente barátomnak Szatmárnémetiből, akik az új rendszert felépítették és fejlesztik. Dávid Ferenc itt is önzetlenül és nagylelkűen segített egész idő alatt.

Köszönet Dávid Ferencnek, aki rendszeresen elkísért, hogy a szentmiséket rögzítse. Ahová pedig nem tudott eljönni, a helyi közösségből jelentkeztek lelkes segítőtársak. Így minden vasárnap, illetve hétfőgőn legalább egy szentmisét rögzítettünk, amelyek Egyházközségünk YouTube csatornáján elérhetők (@Stuttgarter Magyar Katolikus Egyházközség).

Köszönet a Barátom újságunk szerkesztői csapatának. Segítségükkel hagyományt folytathattunk!

Örömben és hálában tekintek vissza azokra az eseményekre és rendezvényekre is, amelyek gazdagították közösségeink életét. Isten fizesse nemes szolgálatokat!

Zarándoklat

AACHENI ZARÁNDOKLAT

Június 13-án, Szent Antal ünnepén, hajnali öt óra körül kilencen indultunk el Tibor atya vezetésével zarándokutunkra Aachenbe. A Stuttgart-i TV-torony közelében találkoztunk, ahol Tibor atya már várt ránk és személyesen vezette a mikrobuszt a 900 km-es Stuttgart-Aachen-i útvonalon. Igyekeznünk kellett, mert Aachenben 11 óra körül kezdődött a szentmise.

Hála a Jóistennek és Tibor atyának, idejében és szerencsésen megérkeztünk Aachenbe, ahol a rendezők, zarándok kendővel és énekléssel megajándékoztak és elvezettek a Katschhof téren felállított szabadtéri színpad előtt lefoglalt helyeinkhez. A tíz napos Aachen-i búcsú, (Heiligtumsfahrt), programjában a keddi nap a magyar zarándokok fogadására volt fenntartva. A Stuttgart-i zarándokok mellett az anyaországból, Horváth Zoltán terézvárosi plébános, Kölnből, Lukács József atya lelkipapjával és Düsseldorfból jöttek magyar hívek.

Az ünnepi magyar-német szentmisét Martos Levente Balázs, Esztergom-Budapesti segédpüspök, trebai címzetes püspök mutatta be.

„Nézzétek, milyen kedves és jó, ha egyetértésben élnek a testvérek!” (133, 1 zsoltár) „...elvonultak egy elhagyott helyre, hogy magukban legyenek.” (Mk 6, 32) „Csendesedj! Némulj el!” (Mk 4, 39) Ezekkel a bibliai idézetekkel kezdte meg homíliáját püspök atya, amelyek a közös ünneplés örömét, a tanítványait pihenni

Foto: Dávid Fercenc

hívó, a háborgó tengert lecsendesítő, a szélnek és a viharnak parancsoló Jézust elevenítette fel előttünk. Püspök atya elmélkedésében hálásan elfogadta a vendégszeretetnek, a befogadásnak, az évszázadok óta tartó közös hitnek jeleit, mert a zarándok, aki útra kel, lemond a megszokott otthoni kényelemről és örül a befogadók barátságának és szeretetének, akikhez érkezik, egyúttal egy sor kérést és aggodalmat, valamint saját magának, szereteteinek, az egész békétlen világnak kérdéseit is hozza magával azzal a vággyal, hogy Isten megszólítsa, „hogyan a benne hullámozó indulatokat az Úr lecsendesítse, s a káosz felett újra a teremtő lélek legyen az Úr, ő szóljon, ő adjon új életet.” Püspök atya a négy sokszáz éves szőtt ereklye előtt tiszteletét fejezte ki és elmondta nekünk, hogy ezek a szőttetek „sokat mesélnek a munka értékéről, az emberi kultúráról, mindazokról a történetéről, akik elkészítették, használták és továbbadták.” Szerinte „ezek a szövetek és ruhák arra emlékeztetnek, hogy az emberi lény védelemre szorul, csodálatos és törekeny lény egyszerre.” Elmélkedését ezekkel a szavakkal

fohjt. 10. old.

ÉSZAKI-TENGERI IDILL

Édes rózsailat és sós szél fogadott az állomáson. Útban a szállás felé kerékpározó turistákkal és mosolygós sétálókkal találkoztunk, a tenger partján repülőszárkányok színes seregét bámultuk meg. Bár a csomagok nehezek voltak és a gyaloglás az erős tengeri levegőben fárasztó, rögtön tudtuk, jól döntöttünk, amikor kiválasztottuk szabadságunk célját.

Fotó: Némethi Gergely

Legtöbb ismerősünk a szabadság idejére a Mediterrán vagy a Karib-Tenger napsütötte partjaira menekül. Értetlenül néztek ránk, mikor bejelentettük, mi az Északi Tengerre készülünk. Már majdnem minket is elbizonytalanítottak, de a fent töltött mesés nyolc nap csak megerősítette vágyunkat, hogy máskor is ellátogassunk oda.

Első két nap borús volt az ég, ezért sétával és kirándulással töltöttük: ellátogattunk Greetsielbe, egy közeli halászhajóságra. Megcsodáltuk a színes halászhajókat, élveztük a hely hangulatát, egyet s mást megtudtunk Kelet-Frízia történelméről és a vitákról, amik jelenleg a halászok életét keserítik.

Az üdülés hátralévő részében napsütés ragyogta be a tengert és a közeli szigeteket. Bicikliztünk, halászhajón utaztunk, fókákat, tengeri madarakat, halakat, medúzákat és tengeri csillagot láttunk, selymes homokban és jég hideg vízben sétáltunk, halat ettünk, világítótorny tetejéről csodáltuk meg a tájat, még egy „hullám-füzdőben” is lubickoltunk. A gyerekek hancúroztak és játszottak, férjem fotózott, én olvastam és sétáltam.

Semmi ünnepélyes, a búcsúzás mégis az egész családnak nehezebbé esett.

A kalandos visszaúton – a Német Vasút gondoskodott az izgalomról – azon tűnődtem, miért is volt ez a kis szabadság annyira gyönyörű, miért fáj mindenkinek, hogy el kell hagynunk a szeles, sokszor barátságatlan tengerpartot. Talán mert vad őszinteségében annyira megigéző a táj és a tenger. Mert minden tevékenység – kerékpározás a szélben, hajózás, gyaloglás a süppedő homokban és a jég hideg vízben, sárkányreptetés – egész lényünket megmozgatja és kitölti.

A szabadság, a szünidő és a jövedelmünk véges: még jó pár hónap eltelik, mire megint ellátogathatunk az Északi Tengerre. De azt, amit ott (újra) felfedeztünk, beépíthetjük az itthoni hétköznapiakba. Mint ahogy a keletfríz hagyomány megtűzdeli a napot szünetekkel egy forró tea élvezetére, mi is apró nyugalom-szigeteket találhatunk, amikor lényünk lecsendesedik és egyszerűen jelen van a pillanatban. Ha ez netán nehezünkre esik, segít majd a keletfríz tea és a homoktövis-lekvár, amit magunkkal hoztunk és férjem gyönyörű fotói.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Július hónapban

Július 8-án, szombaton, Bica-j-zari, 8.30 órákor találkozunk Nürtingenben a vasútállomás parkolójában. Nürtingen – Tübingen útvonalon a Neckar folyó mentén bicajozunk, a távolság mintegy 30 km, sima, lankás útvonal. Késő délután érkezünk vissza Nürtingenbe.

Július 9-én, vasárnap, Családi nap a Bärensee mellett. 10.00 órákor tábori szentmise, majd közös ebéd, sport és baráti együttlét késő délutánig. Helyszín: Wildparkstraße 81, 70197 Stuttgart.

Július 23-án, vasárnap, Kis-zarándoklat. A helyszín: **Bad Wimpfen**. 10.00 órákor szentmise a St. Peter Ritterstiftskirche-ben, 11.00 órákor vezetés a templomban és kolostorban, 12.00 órától séta az óvárosban, ebéd, majd pedig visszaút.

Július 28 – 30 között, **3 napos kirándulás az Egyházközség „Gloria Cantus” kórusával Svájcban**. Szervező: Andreé Brigitta. Elérhetősége: brigitte.andree@yahoo.de vagy 0174 590 4338.

*

Stuttgarti programjaink

Szeptember 17-én, vasárnap, 11.30 órákor **Szent Gellért egyházközségi búcsúünnep**. A szentmise főcelebránsa Nm. és Ft. Mohos Gábor segédpüspök, a MKPK külföldön élő magyarok lelkipasztorációjáért felelős püspök.

Pénteki napokon, Stuttgarti délután, 17.30 órákor rózsafüzért imádkozunk, majd szentmise. A híveket szeptember 1-jén, 8-án, és 15-én várjuk.

Szeptember 29-én, pénteken, 17.30 órákor szentmise. Ezt követően 18.00 órákor **Barátságklub**.

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napokon, azaz szeptember 14-én és szeptember 28-án 17.30 órákor **Weingarteni délután** a 14 Nothelfer Kapelle-ben. Rózsafüzért imádkozunk, utána szentmise, keretében katekézis.

*

Egyházközségi búcsúünnep

Szeptember 16-án Heidenheimban templombúcsú, Szent István király ünnepe. Utána természetesen agapé és rövid ünnepi műsor. A szentmise helyszíne: **Ökumenisches Gemeindezentrum Mittelrein** (89520 Heidenheim an der Brenz, Hans-Thoma-Straße 50).

fejezte be: „Adj hálát azért, amit talán természetesnek találsz. Gondold meg, hogy a szeretet szavaiban Isten erejét osztjuk tovább. Jöjj, vedd az élet kenyerét!”

Délután, az aacheni dóm magyar kápolnájában püspök atya vezetésével szentségimádáson vettünk részt. A Boldogasszony Anyánk és a Himnusz eléneklése után alkalmunk volt püspök atyával beszélgetni, akit nagyon barátságosnak, szerénynek és közvetlennek ismertünk meg.

Aachenbe már Szent István király uralkodása alatt érkeztek magyar zarándokok. A zarándokok tiszteletének tárgyai, négy ereklye: Szűz Mária ruhája, Jézus pólyája, a kendő, amelyen Keresztelő Szent János feje feküdt és az ágyékkötő, amely a kereszten függő Jézus testét fedte, ezeket hétévente közszemlére kihelyezik. Az ereklyéket Nagy Károly frank uralkodó a jeruzsálemi pátriárkától kapta és ajándékozott az Aachen-i templomnak. Az első magyar kápolna Nagy Lajos király idejében, 1357-ben készült gótikus stílusban. A lepusztult épület helyébe Mária Terézia 1776-ban újat építtetett barokk stílusban.

A visszaút zarándoktúrelmet követelt meg tőlünk, mert közlekedési dugó miatt hét óras késéssel értünk haza. Köszönet Tibor atyának a kitűnő vezetésért és zarándoktársainknak a példás türelemért.

Dávid Melinda

SZENTMISÉK

Balingen	szeptember 2	szombat	16.00 óra
Schwäbisch-Gmünd	szeptember 3	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart	szeptember 3	vasárnap	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	szeptember 9	szombat	16.45 óra
Weingarten (14 Nothelfer Kapelle)	szeptember 10	vasárnap	9.00 óra
Ulm	szeptember 10	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 16	szombat	15.30 óra
Stuttgart – egyházközségi búcsú!!!	szeptember 17	vasárnap	11.30 óra
Eislingen	szeptember 17	vasárnap	15.30 óra
Tuttlingen	szeptember 23	szombat	16.00 óra
Böblingen	szeptember 24	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	szeptember 24	vasárnap	15.30 óra

Szerkesztők: Schultheis Éva, Tóth Márta, Németi Ágnes,
Németi Gergely, Dávid Melinda, Merlász Tibor atya
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarter-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarter.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600